

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้สอนการศึกษาที่มหัศจรรย์นี้แก่ลูก ลูกไม่ควรที่จะมีความสงสัยใดๆ ในพ่อหรือคำสอนของท่าน ศรัทธาแรกที่ลูกจำเป็นต้องมีก็คือใครคือผู้ที่กำลังสอนลูก

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงได้รับครีမ်ท์ ให้คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ?

คำตอบ: เพราะมายาผู้เป็นศัตรู ผู้ที่ทำให้ลูกตกลงมานั้นกำลังโลภวอด ในเวลานี้เธอจะไม่มีลูกไว้ตามลำพังและดังนั้นลูกต้องไม่อยู่อย่างไม่มีมิตรวัง แม้ว่าลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกก็เป็นของเธอมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและดังนั้นเธอจะไม่ทิ้งลูกไว้ตามลำพังอย่างง่ายดาย ทันทีที่ลูกลืมการจดจำระลึกถึงมายาก็ทำให้ลูกทำกรรมที่เป็นบาปดังนั้นลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกต้องไม่ทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ

โอมชานติ ในเวลานี้มีลูกๆ และบาบาด้วยเช่นกัน บาบาพูดกับลูกๆ ทั้งหมด “โอ ลูก” และลูกๆ ทั้งหมดก็พูดว่า “โอ บาบา!” มีลูกๆ อยู่มากมาย ลูกเข้าใจว่าความรู้นี้เป็นไปสำหรับลูกๆ ดวงวิญญาณเท่านั้น พ่อผู้เดียวมีลูกๆ อยู่มากมาย ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้มาเพื่อสอนลูก ก่อนอื่นใดท่านคือบาบาของพวกเราและแล้วก็เป็นผู้และแล้วก็เป็นผู้ พ่อคือพ่อเสมอ ดังนั้นท่านสอนลูกถึงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่านี่คือการศึกษาที่นำมหัศจรรย์ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างแน่นอนที่ลูกๆ มีศรัทธาใน ไม่สามารถจะมีคำถามหรือความสงสัยในสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสามารถสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกเรียกหาบาบาให้มาและพาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์เพราะนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อพาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่า “บาบา ได้โปรดมาและพาพวกเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์เถิด!” ลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณดังนั้นท่านก็เป็นที่พึ่งจึงได้ตัดขาดไป ดวงวิญญาณพูดว่า: ท่านคือพ่อของพวกเรา อย่างน้อยที่สุดลูกควรจะมีศรัทธาว่าแท้จริงแล้วไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้ที่แท้จริงอย่างมากมายได้ ก่อนอื่นใดต้องมีศรัทธาในสติปัญญา เป็นดวงวิญญาณที่มีศรัทธาในสติปัญญา ดวงวิญญาณได้รับความรู้: “นี่คือบาบาของพวกเรา” ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาที่มั่นคงอย่างยั่งยืนนี้ ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใด พวกเราดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง สันสาร์ทั้งหมดนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเวลานี้บาบาได้มาแล้ว ท่านให้การศึกษแก่พวกเราและสอนการกระทำเช่นนั้นแก่พวกเราที่พวกเราจะไม่กลับไปสู่โลกนี้ ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าพวกเขาจะกลับคืนสู่โลกนี้ ลูกไม่ได้เชื่อเช่นนั้น ลูกรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะนี้และไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะคือที่ที่ลูกนั้นเป็นอมตะเสมอ ยุคทองและยุคเงินคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกๆ ควรจะเป็นสุขอย่างยิ่ง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนการศึกษานี้แก่ลูกได้ พ่อกำลังสอนพวกเราในขณะที่ครูอื่นๆ ทั้งหมดคือมนุษย์ธรรมดา พ่อผู้ที่ลูกเรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุขกำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัวอยู่ในเวลานี้ ลูกจะสามารถศึกษาเล่าเรียนการศึกษาของราชาโยคะโดยที่ไม่ได้อยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่เพื่อสอนลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อเข้ามาในผู้นี้เพื่อที่จะสอนลูก มีคำกล่าวอย่างแท้จริงว่าพระเจ้าพูดและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านนั้นจะต้องการร่างกาย ท่านไม่ได้เพียงแต่ต้องการปากแต่ต้องการทั้งร่าง ท่านเองนั้นพูดว่า: ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานพ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกๆ วงจร ท่านนั้นไม่ได้ยากจนเกินไปหรือร่ำรวยเกินไป ท่านนั้นธรรมดา ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาว่าผู้เดียวนั้นคือบาบาของพวกเราและพวกเราคือดวงวิญญาณ ท่านคือบาบาของพวกเราดวงวิญญาณ ท่านคือบาบาของดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดในโลก เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาแต่ไม่มีใครรู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ถ้าใครก็ตามว่าผู้คนได้เฉลิมฉลองการเกิดของชีวาตั้งแต่เมื่อใดและพวกเขาจะพูดว่า “ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา” แต่แม้กระนั้นก็ตามตั้งแต่เมื่อใดกันเล่า? ต้องมีวันที่! ละครนี้คงอยู่ตลอดไป อย่างไรก็ตามต้องมีเวลาและวันที่ของกิจกรรมใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละคร ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ชีพบาบาที่นี้แต่ผู้คนไม่ได้เฉลิมฉลองชีพเจนนี้อย่างที่ด้วยความรักนั้น พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของเนรูด้วยความรักอย่างมากที่พวกเขานั้นแม้กระทั่งน้ำตาไหล ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับชีพเจนนี้อีก เวลานั้นลูกๆ มีประสบการณ์ มีผู้คนมากมายผู้ที่ไม่รู้สิ่งใด เมลามากมาย ฯลฯ ได้เกิดขึ้น ผู้ที่ไปที่นั่นก็สามารถที่จะบอกลูกว่าอะไรได้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง เช่นที่บาบาได้บอกลูกถึงตัวอย่างของอมาร์นาท ท่านได้ไปที่นั่นและได้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นที่นั่นจริงๆ ผู้คนอื่นก็เพียงแค่บอกลูกถึงสิ่งที่พวกเขาได้ยินมาจากผู้อื่น ใครบางคนก็พูดว่ามีลิงกัมมน้ำแข็งอยู่ที่นั่นและพวกเขาจะพูดว่า “นั่นเป็นความจริง” เวลานั้นลูกๆ มีประสบการณ์ว่าอะไรคือถูกและอะไรคือผิด ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเคยได้ยินและศึกษาเล่าเรียนมาจนกระทั่งถึงเวลานี้เป็นสิ่งที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา มีการร้องเพลงว่า: ร่างกายนั้นหลอกลวง มายานั้นหลอกลวง และโลกนั้นหลอกลวง... นี่คือนิรันดร์ของความเป็นอมตะและนั่นคือนิรันดร์แห่งสัจจะ ยุคทอง ยุคเงิน และยุคทองแดงได้ผ่านไปแล้วในขณะนี้และเวลานี้ยุคเหล็กนั้นกำลังดำเนินไป ผู้คนน้อยนิดมากที่รู้สิ่งนี้ ลูกมีความคิดเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พ่อมีความรู้ทั้งหมด ท่านเรียกว่าเป็น

มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านกำลังให้ความรู้ได้ก็ตามที่ท่านมีแก่ลูกผ่านร่างกายนี้และกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันกับตัวท่านเอง ครูกี้จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวเขาเองด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพยายามที่จะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันกับตัวท่านเองด้วย พ่อทางร่างกายไม่ได้ทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันกับเขา เวลาลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านรู้ว่าท่านต้องทำให้ลูกๆ เป็นเช่นเดียวกันกับตัวท่านเอง เช่นที่ครูทำให้นักเรียนเป็นเช่นเดียวกันกับเขาแต่พวกเขาเหล่านั้นต่างลำดับกันไป ดังนั้นพอนี้พูดสิ่งเดียวกันด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ต่างลำดับกันไป อะไรที่พ่อกำลังสอนลูกคือการศึกษามากที่สุดที่ไม่สูญสลาย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนสิ่งนั้นจะไม่สูญเปล่า เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนก็จะบอกลูก: จันเคยได้ยินความรู้เมื่อ 4 ปีที่แล้วหรือ 8 ปีที่แล้วและเวลานี้ฉันได้มาอีกครั้งหนึ่ง และแล้วบางคนก็จะยึดเหนี่ยวอยู่กับพ่อ ท่านคือเปลวไฟและดังนั้นแมลงเม่าบางตัวก็จะสังเวยตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อท่านในขณะที่ผู้อื่นก็จะเพียงแค่บินวนโดยรอบและจากไป ในตอนเริ่มต้นแมลงเม่ามากมายก็สังเวยตนเองต่อเปลวไฟ ตามแผนของละครก็ได้มีการสร้างบทขึ้น สิ่งนั้นได้เกิดขึ้นในวิธีเดียวกันทุกๆ วงจร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้นในอดีตก็ได้เกิดขึ้นในวิธีเดียวกันในวงจรที่แล้วและสิ่งเดียวกันก็จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตามลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อกำลังสอนลูก คงอยู่อย่างมั่นคงในศรัทธานี้อย่าได้สั่น จะไม่มีมนุษย์ใดผู้ที่ไม่คิดว่าพ่อของเขาเป็นพ่อ ถึงแม้ว่าเขาได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อของเขาเขาก็จะยังคงคิดว่าเขาอยู่แยกห่างจากพ่อของเขา ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพวกเราจะไม่วันจากท่านไป พวกเราจะคงอยู่กับท่านจนถึงเวลาสุดท้าย พอนี้ได้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดแก่ทุกคน ท่านมาทุกๆ 5000 ปี ลูกเข้าใจว่ามีมนุษย์น้อยนิดอย่างยิ่งในยุคทองที่เหลื้อมทั้งหมดอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดความรู้นี้ไม่มีใครอื่นสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ ไม่สามารถจะอยู่ในสติปัญญาของใคร ท่านคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณ ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านให้ความรู้อะไร? ความรู้ของต้นไม้โลก อย่างแน่นอนที่ผู้สร้างจะให้ความรู้ของสิ่งสร้าง ลูกรู้หรือไม่ว่าเมื่อไหร่ที่เป็นยุคทองหรือยุคทองนั้นจากไปที่ใด? เวลาลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาและบาบา กำลังพูดกับลูก เฝ้าแต่มีศรัทธาที่มั่นคง: ผู้เดียวนี้คือพ่อของพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านกำลังสอนพวกเรา ท่านไม่ใช่ครูทางร่าง ชีพบาบาผู้ไม่มีตัวตนที่สอนพวกเรานั้นปรากฏอยู่ในร่างนี้ ถึงแม้ว่าท่านนั้นไม่มีตัวตนท่านก็เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนพูดว่าท่านไม่มีรูป พวกเขาร้องสรรเสริญด้วยเช่นกัน: มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุขแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนั้น ตามละครพวกเขาได้ไปไกลมากในขณะที่พ่อนำลูกเข้ามาใกล้มาก นี่คือเรื่องของ 5000 ปี ลูกเข้าใจว่าบาบานั้นมาเพื่อสอนลูกทุกๆ 5000 ปี ลูกไม่สามารถได้รับความรู้จากใครอื่น ความรู้นี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้ความรู้แก่ลูกเพราะพวกเขานั้นหาไม่ประทาน พวกเขาไม่สามารถทำให้ใครสาโทประทานได้ พวกเขาเฝ้าแต่กลับมามาหาไม่ประทาน เวลาลูกรู้ว่าบาบาได้เข้ามาในฝันและบอกทุกสิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ทำความผิดใด ศัตรูของลูกผู้ที่ทำให้ลูกตกต่ำก็อยู่ข้างหลังลูกแม่แต่ในเวลานี้ เวลานี้ศัตรูเหล่านั้นจะไม่ทิ้งลูกไว้ตามลำพัง แม้ว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกก็ได้เป็นของพวกเขามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและดังนั้นพวกเขาจะไม่ทิ้งลูกไว้ตามลำพังได้อย่างเร็วนัก หากลูกไม่อยู่อย่างระมัดระวัง หากลูกไม่จดจำบาบาสั่งเหล่านั้นจะทำให้ลูกทำการกระทำที่เป็นบาปมากยิ่งขึ้นและแล้วลูกก็จะเฝ้าแต่ถูกตบตีในวิธีใดวิธีหนึ่ง เวลานี้ผู้คนนั้นตบตีตนเอง จงมองดูถึงสิ่งที่พวกเขาเฝ้าแต่พูด! พวกเขาพูดว่าชีวิตและซากก้านั้นรวมกัน? บทบาทของทั้งสองแยกห่างจากกันอย่างสมบูรณ์ ที่นี้ด้วยผู้คนมากมายก็มีชื่อสองชื่อ เช่นราเดกฤษณะลักษมีนารายณ์ ชีพขางก้า ฯลฯ พวกเขาได้ให้ชื่อทั้งสองนั้นแก่ตนเอง ดังนั้นลูกๆ เข้าใจว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่พ่ออธิบายจนกระทั่งถึงเวลานี้ก็จะซำรอย อย่างไรก็ตามจะมีเวลาอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ พ่อจะไม่เพียงแต่นั่งอยู่ที่นี้ ลูกๆ จะศึกษาเล่าเรียนต่างลำดับกันไปและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมอย่างสมบูรณ์ ตามละครลูกประค่านั้นก็จะมีการสร้างขึ้นมามีด้วยเช่นกัน ลูกประจำใด? ลูกประจำของดวงวิญญาณทั้งหมดจะมีการสร้างขึ้นและแล้วลูกทั้งหมดก็จะกลับบ้านไป ลูกประจำอันดับหนึ่งคือลูก ลูกประจำของชีพบาบานั้นยาวมาก ดวงวิญญาณนั้นจะลงมาจากที่นั้นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาดังลำดับกันไป ลูกทั้งหมดเฝ้าแต่พูดคำว่า “บาบา บาบา” ลูกทั้งหมดคือลูกปิดของลูกประจำเดียว ไม่ใช่ทุกคนจะกล่าวได้ว่าเป็นลูกปิดของลูกประจำของวิษณุ พ่อนั่งที่นี้และสอนลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ผู้ที่เคยเป็นสุริยวงศ์และจันทรวงค์ในอดีตจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกได้รับสถานภาพนี้ด้วยการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพนี้โดยที่ไม่ได้มีคำสอนของพ่อ มีภาพลักษณ์ต่างๆ แต่ไม่มีกิจกรรมของใครที่เป็นเช่นนั้นที่เขาหรือเธอจะสามารถกลายเป็นเช่นภาพลักษณ์เหล่านั้น ลูกรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเช่นนั้นในการดูตำราโบราณที่ผู้คนเฝ้าแต่ถ่ายทอดให้แก่กันและกัน พ่อพูดว่า: แม่น้ำของยาพิษคือก้นบึ้งที่สุดของนรก บาร์ตเป็นพิเศษก็เรียกได้ว่าเป็นเช่นนั้น เคาเรห์ดีของดาวพลุหีสบดินันปกคลุมบาร์ต

ด้วยเช่นกัน นายของตนไม่ก็สอนผู้คนของบาร์ต พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นและอธิบายสิ่งที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ลูก มีเคราะห์ต่างๆ มีเคราะห์ร้ายของดาวเสาร์ด้วย และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าจะให้ท่านและเคราะห์ร้ายจะถูกจัดออกไป พ่อพูดว่า: ในเวลาสิ้นสุดของยุคเหล็กก็มีเคราะห์ร้ายของดาวเสาร์เหนือทุกคน ในเวลานี้พ่อนายของตนไม่ได้มาเพื่อนำเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีมาบาร์ต ในยุคทองจะมีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีปกคลุมเหนือบาร์ต ในเวลานี้เป็นเคราะห์ร้ายของดาวเสาร์ นี่คือการเริ่มต้นที่ไม่มีชีวิตจำกัด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ มีเพียงผู้ที่ได้เข้าใจความรู้ที่เพียงเล็กน้อยแล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจวารสารเหล่านี้ ฯลฯ หลังจากที่เราอ่านวารสารพวกเขาจะวิ่งมาเพื่อที่จะเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้อื่นก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด ผู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาเล็กน้อยและแล้วก็จากไปก็จะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นในทันทีที่น้ำมันของความรู้เพียงเล็กน้อยได้เทลงไปในพวกเขา ความรู้ก็กล่าวได้ว่าเป็นน้ำมันด้วยเช่นกัน พ่อได้มาและกำลังเทน้ำมันของความรู้ลงไปในตะเกียงที่เกือบจะดับลงไปแล้ว ท่านพูดว่า: ลูกๆ พายุของมายาจะมาและจะดับตะเกียงของลูก แม่ลงเฝ้าบางตัวก็ตายในเปลวไฟและบางตัวก็เพียงแค่บินวนโดยรอบและจากไป สิ่งเดียวกันกำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติในเวลานี้ ทั้งหมดคือแม่ลงเฝ้าที่ต่างลำดับกันไป เริ่มแรกลูกได้ละทิ้งบ้านของลูกไปอย่างสมบูรณ์และมาที่นี่และกลายเป็นแม่ลงเฝ้า ราวกับว่าลูกถูกล็อตเตอรี่ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตลูกจะทำการเดียวกันอีกครั้ง ถึงแม้ว่าบางคนนั้นได้จากไปอย่าได้คิดว่าเขานั้นจะไม่ไปสู่สวรรค์ พวกเขาได้เคยกลายเป็นแม่ลงเฝ้าและได้กลายเป็นครูรักและแล้วมายาก็ทำให้พวกเขาพ่ายแพ้และดังนั้นสถานภาพของพวกเขาก็จะลดลงไป เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครในชุมชนทางจิตอื่นใด เป็นสิ่งที่อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเพื่อโลกใหม่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเรา พวกเรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณเป็นบางสิ่งที่ละเอียดอ่อน ดวงวิญญาณนั้นจะสามารถเห็นได้ด้วยเทพนิมิตเท่านั้น พ่อ ดวงวิญญาณเป็นจุดเล็กๆ ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามการละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณคือการศึกษาศึกษาที่สูง ในการศึกษาอื่นด้วยนักเรียนก็สอบตกวิชาที่ยาก วิชาที่ง่ายตายอย่างง่ายแต่บางครั้งก็รู้สึกว่าเป็นสิ่งยาก เวลานั้นลูกเข้าใจว่าชีวิตบาบาที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกันแต่ลูกมีร่างกาย เพียงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเท่านั้นที่บอกสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถบอกลูกถึงสิ่งเหล่านี้ได้ แล้วลูกจะทำอะไร? ให้การขอบคุณแก่ท่านหรือ? ไม่เลย บาบาสพูดว่า: ละครั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป พ่อไม่ได้กำลังทำอะไรใหม่ พ่อสอนลูกตามละคร เป็นสิ่งที่อยู่ในหนทางของบักดีที่ใครบางคนได้ให้การขอบคุณ ครูก็รู้สึกว่าการนักเรียนของเขาศึกษาเล่าเรียนอย่างดี ชื่อของเขาก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณและแล้วก็จะมีการขอบคุณนักเรียน ได้มีการขอบคุณผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและผู้สอนเป็นอย่างดีและนักเรียนก็จะขอบคุณครูของเขา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานขอให้ลูกมีชีวิตอยู่และเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เช่นนั้น ลูกเคยทำเช่นนั้น ลูกเคยทำเช่นนั้นในวงจรที่แล้ว อัจจะถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสสแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความซาบซึ้งและศรัทธาเสมอว่าไม่ใช่ครูทางร่างที่กำลังสอนลูก พ่อผู้ไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้ ตัวท่านเองนั้นได้กลายเป็นครูและกำลังสอนลูก พวกเราต้องกลับมาหาโทประธานด้วยการศึกษานี้
2. เทน้ำมันของความรู้ลงไปในตะเกียงของดวงวิญญาณทุกวัน คงอยู่อย่างถูกจุดไว้ด้วยน้ำมันแห่งความรู้เสมอเช่นนั้นว่าแม้แต่พายุของมายาก็ไม่สามารถทำให้ลูกขึ้นลงได้ กลายเป็นแม่ลงเฝ้าที่แท้จริงและสังเวตตนเองต่อเปลวไฟ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงผู้ที่แสดงรูปทางปฏิบัติของลูกของความรู้ที่แท้จริงโดยการปราศจากความหลงทะนงพร้อมกันกับการมีอำนาจทางจิต

เมื่อต้นไม่มีอำนาจของการให้ผลเต็มต้นต้นไม้นั้นก็ก้มลง นั่นคือการทำงานรับใช้ของการเป็นผู้ที่ถ่อมตน เช่นเดียวกัน ลูกๆ ที่มีอำนาจทางจิตวิญญาณจะมีความอ่อนน้อมถ่อมตนมากเท่าที่พวกเขามีอำนาจและจะมีความรักให้กับทุกคน ผู้ที่มีอำนาจเพียงชั่วคราหวะงอนแต่ผู้ที่มีอำนาจของสัจจะปราศจากความหลงทะนงตนเช่นเดียวกับการมีอำนาจ นี่คือการพิสูจน์ทางปฏิบัติของการมีความรู้ที่แท้จริง มากเท่าที่ผู้รับใช้ที่แท้จริงมีอำนาจในทัศนคติของเขาเขาจะมีอำนาจพร้อมกันกับมีความรักและความถ่อมตนในคำพูดของเขาตามนั้น

คติพจน์: ลูกไม่สามารถได้รับโชคโดยปราศจากการมีการสละละทิ้ง

*** โอม ซานติ ***